

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมืองมหาสารคาม

Factors Affecting Investment and Saving Behaviour of the population in the

MahaSarakham City area.

นายกรวุฒิ เหล่าโพธิ์

สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

MR.KORAWOOT LAOPHO

E-mail: golfkorawoot@gmail.com

Department of Financial and Banking, Master of Business Administration,

Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding Author.

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาได้แก่ 1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม 2. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม 3. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติการออมเงินและการลงทุนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมและการออมเงินของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม 4. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ ประชากรในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์โดยสถิติ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และและการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนเงินออมร้อยละ 10 หรือน้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 43.5 ส่วนใหญ่ออมเพื่อจ่ายซื้อของที่อยากได้ คิดเป็นร้อยละ 15.3 ส่วนใหญ่ฝากเงินกับธนาคาร (ธนาคารรัฐบาลหรือธนาคารเอกชน) คิดเป็นร้อยละ 31.0 ด้านเหตุผลที่ท่านเลือกรูปแบบการออมเงินดังกล่าว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเหตุผลความเสี่ยงต่ำ/ความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 30.8

2. ทศนคติต่อการออมเงินและการลงทุน ภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสามารถเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้ ทศนคติต่อการออมเงิน (ค่าเฉลี่ย = 4.28) และทศนคติต่อการลงทุน (ค่าเฉลี่ย = 4.28) โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการออมเงินและการลงทุนพบว่า ระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความน่าเชื่อถือของธนาคาร และสถาบันการเงินอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย = 4.29) รองลงมาได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ความสะดวกสบายและการเข้าถึงการบริการ ของทางธนาคารและสถาบันการเงินอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย = 4.28) ผลตอบแทน เช่น กำไร ดอกเบี้ย ความเสี่ยงและความปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย = 4.27) และมีบุคคลแนะนำ และเคยลงทุนมาแล้ว (ค่าเฉลี่ย = 4.25) ตามลำดับ

4. ทศนคติการลงทุนและการออมเงินส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนและการออมเงินของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม และปัจจัย 1. ผลตอบแทน เช่น กำไร ดอกเบี้ย 2. ความเสี่ยงและความปลอดภัย 3. ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน 4. ความน่าเชื่อถือของธนาคาร และสถาบันการเงินอื่น ๆ 5. ความสะดวกสบายและการเข้าถึงการบริการ ของทางธนาคารและสถาบันการเงินอื่น ๆ และ 6. มีบุคคลแนะนำ และเคยลงทุนมาแล้ว ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนและการออมเงินของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม

คำสำคัญ : พฤติกรรมการออม, พฤติกรรมการลงทุน, การออม, การลงทุน

Abstract

The objectives of this study are as follows: 1. To study the behavior towards investment and saving of people in urban areas MahaSarakhm Province 2. To study the attitude of investment and saving money of the population in urban areas MahaSarakhm Province 3. To study investment and savings attitudes affecting investment and saving behavior of people in urban areas Maha Sarakhm Province 4. To study the factors affecting investment behavior and saving money of people in urban areas Maha Sarakhm Province. The samples used were Population in Muang District Mahasarakham Province, 400

people used a questionnaire as a tool. Analyzed by statistics, number, percentage, mean, standard deviation, and correlation analysis. The results of the study found that

1. Most of the respondents had savings of 10 percent or less, representing 43.5 percent, accounted for 15.3 percent, most of them deposited with banks (Government bank or private bank) accounted for 31.0%. As for reasons for choosing such savings forms, it was found that most of the respondents had reasons for low risk/security accounted for 30.8%.

2. Attitude towards saving money and investment as a whole, found that the overall opinion level was at the highest level. Considering the mean, the descending mean sides can be sorted as follows: Attitudes towards saving (mean = 4.28) and attitudes to investment (mean = 4.28) with the same mean.

3. Factors affecting the choice of form of savings and investment were found. The overall opinion level was at the highest level. When considering each aspect, it was found that the creditworthiness of the bank and other financial institutions (average = 4.29), followed by investment knowledge Convenience and accessibility of services of banks and other financial institutions (average = 4.28), returns such as profit, interest, risk and safety (average = 4.27) and has a recommendation and have invested in the past (average = 4.25), respectively.

4. Investment and saving attitudes affect investment and savings behavior of people in urban areas. Maha Sarakham Province and factors 1. Return such as profit, interest 2. Risk and safety 3. Investment knowledge 4. Bank credibility and other financial institutions. 5. Convenience and accessibility of services. of banks and other financial institutions affecting the investment and saving behavior of the people in urban areas MahaSarakhm Province.

Keywords : Saving behavior, Investment behavior, Saving, Investment

บทนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนไทย ปี พ.ศ. 2564 โดยการเก็บข้อมูลตลอดทั้งปี จากรายงานบทสรุป รวบรวมข้อมูลสำคัญด้านเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างในทุกจังหวัดทั่วประเทศทั้งในเขตเทศบาลและนอกเทศบาล ซึ่งผลสำรวจนี้ครอบคลุมรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน หนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนแบ่งรายได้ประจำต่อคนต่อเดือนที่สะท้อนการกระจายรายได้ของครัวเรือนทั่วประเทศ ทรัพย์สินของครัวเรือน ลักษณะที่อยู่อาศัย ตลอดจนการได้รับสวัสดิการ/ความช่วยเหลือจากรัฐ และการใช้บริการของภาครัฐ ฯลฯ โดยรายงานสำรวจได้นำเสนอแบ่งออกเป็น 3 หมวด ดังนี้ หมวดรายได้ หมวดรายจ่าย และหมวดหนี้สิน

1. หมวดรายได้

จากผลการสำรวจพบว่าครัวเรือนไทยมีรายได้เฉลี่ยที่มาจากการทำงานมากที่สุดคิดเป็น 66.8% (18,255 บาท) โดยแบ่งเป็นรายได้จากค่าจ้างและเงินเดือน คิดเป็น 42.6% กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 15.8% และกำไรสุทธิจากการทำเกษตร 8.4% ทั้งนี้ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนไทยอยู่ที่เดือนละ 27,352 บาท

2. หมวดรายจ่าย

รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนไทย ปี 2564 หดไปกับค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคมากที่สุด คิดเป็น 87% (18,802 บาท) จากรายจ่ายทั้งหมดซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่เดือนละ 21,616 บาท โดยรายจ่ายสูงสุดอยู่ที่รายการดังนี้ คือ อาหาร/เครื่องดื่ม/ยาสูบ คิดเป็น 35.5% ที่อยู่อาศัย/เครื่องใช้ คิดเป็น 21.4% และยานพาหนะ/การเดินทาง คิดเป็น 16.0% ตามลำดับ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภคคิดเป็น 13% จากค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วย ภาษี เบี้ยประกันภัย ดอกเบี้ย สลากกินแบ่ง เป็นต้น

3. หมวดหนี้สิน

จากผลการสำรวจพบว่าครัวเรือนไทยจำนวนเกินกว่าครึ่ง หรือ 51.5% มีหนี้สิน เฉลี่ยจำนวน 205,679 บาท/ครัวเรือน ทั้งนี้หนี้สินที่ใช้ในครัวเรือน และหนี้สินที่ใช้ในการลงทุนและอื่นๆ โดยหนี้สินใช้ในครัวเรือนมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็น 75.4% แบ่งเป็นรายการได้ดังนี้ คือ หนี้สินจากการใช้จ่ายในการอุปโภค คิดเป็น 38% หนี้สินจากการซื้อ/เช่าบ้านและ/หรือที่ดิน คิดเป็น 35.9% และใช้ในการศึกษา คิดเป็น 1.5%

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมต่อการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติการออมเงินและการลงทุนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนและการออมเงินของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม
4. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานงานวิจัย

1. ทัศนคติการลงทุนและการออมเงินส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม
2. ปัจจัยที่รูปแบบการออมเงินและการลงทุนส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในด้านต่างๆเช่น ทางด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ทางด้านเนื้อหา ทางด้านระยะเวลาการทำการวิจัย รวมถึง ทางด้านตัวแปรดังนี้

1. ขอบเขตทางด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือประชากร ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เพื่อทำการศึกษา โดยทำการสอบถามโดยแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด

2. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเงินและการลงทุนของประชากรในเขตพื้นที่เมืองมหาสารคาม โดยประกอบไปด้วยปัจจัยทางด้านความรู้ที่มีต่อการออมเงินและการลงทุน ปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีต่อการออมเงินและการลงทุน พฤติกรรมของการออมเพื่อนำไปสู่การลงทุน

3. ขอบเขตทางด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า และวิจัย รวมถึงการแจกแบบสอบถาม ในช่วงเดือนมิถุนายน – เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2565

4. ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาและวิจัยคือ พื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

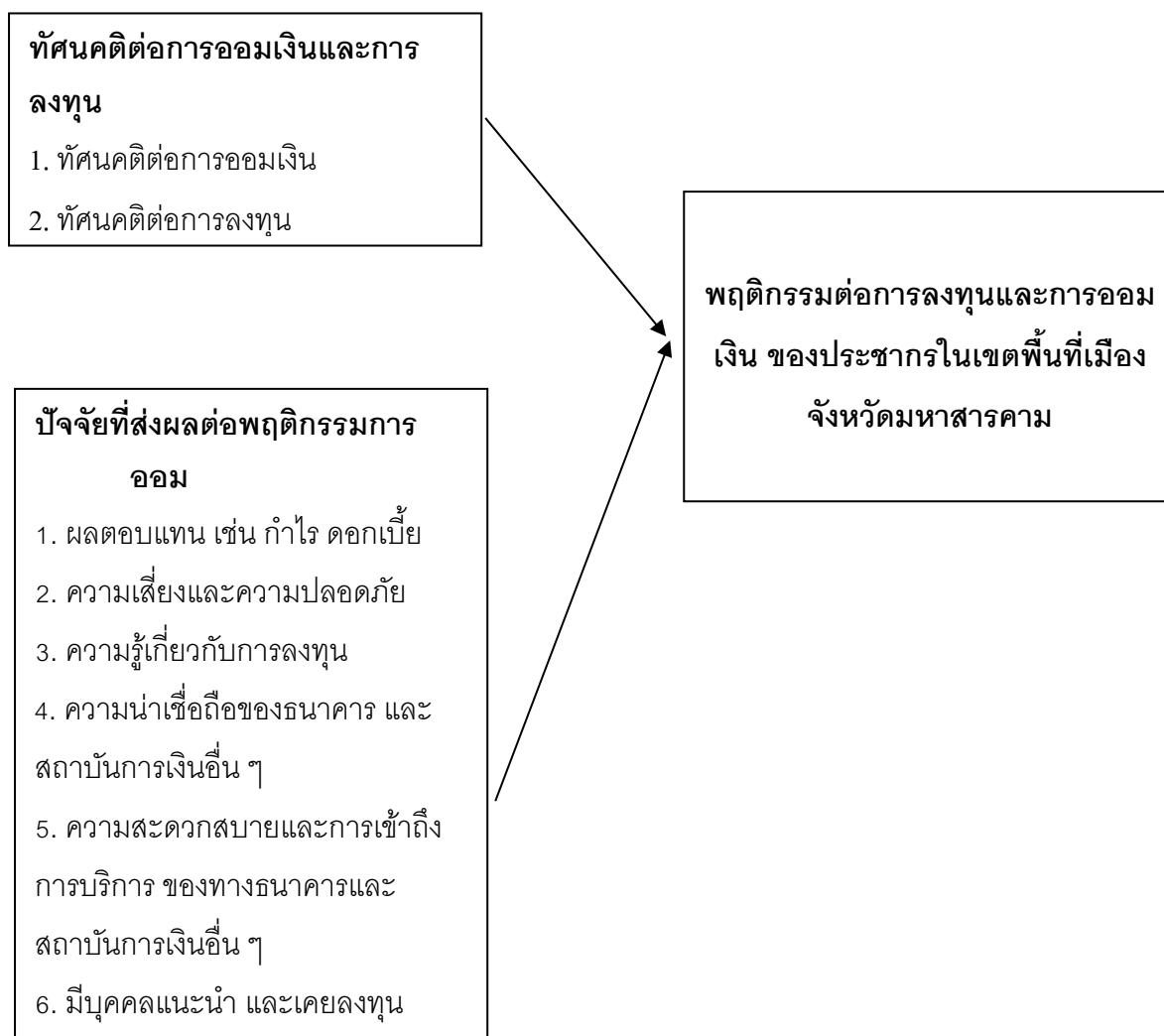
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความรู้ของประชากรที่มีต่อการออมและการลงทุน อันจะนำไปสู่การให้ความรู้ของการลงทุนและการออมที่ดีต่อประชากรต่อไป
2. เพื่อเป็นประโยชน์ให้ประชากรได้ตระหนักถึงการลงทุนและการออม เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็นในเรื่องต่างๆ
3. เพื่อเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงาน บริษัท และประชาชน ได้วางแผนการออมและการลงทุน เพื่ออนาคต
4. เพื่อเป็นข้อมูลให้กับภาครัฐได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนทางส่งเสริมการออมและการลงทุนของประชากร

กรอบแนวความคิดในงานวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปที่เรียกว่า เงินออม โดยทั่วไปการออม จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่ารายจ่ายของเขา ทางที่จะเพิ่มเงินออมให้แก่บุคคล อาจทำได้โดยการพยายามหาทางเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นด้วยการทำงานมากขึ้น ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ หรือการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ การลดรายจ่ายลงด้วยการรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมก็จะทำให้มีการออมเกิดขึ้นได้ (อาภรณ์ รัช ๒๕๖๐)

ดังนั้น พฤติกรรมการออม (Saving Behavior) หมายถึง การแสดงออกของบุคคลต่อการออมซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม และเกิดความรู้สึกเห็นความสำคัญของการออม (ซีอาร์เอ็ม, 2017)

ณิชากร ชัยศิริ (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลางานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา 2) ศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจระดับจุลภาคที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา และ 3) ศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจระดับมหภาคที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในจังหวัด สงขลา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา 2) ปัจจัยเศรษฐกิจระดับจุลภาคด้านรายจ่ายของครัวเรือน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา 3) ปัจจัยเศรษฐกิจระดับมหภาค ด้านนโยบายการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

พรทิพย์ จิระธำรง (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับปริญญา มีอาชีพเป็นพนักงาน ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ มีจำนวน สมาชิกใน ครอบครัว 3-4 ส่วนใหญ่ไม่มีผู้ที่อยู่ใน มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่ที่ 40,001 บาทขึ้นไป ความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่างมี ความรู้ความเข้าใจในด้านการออมอยู่ใน ระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจด้านการ วางแผน ทางการเงิน ด้านบริหารรายได้และค่าใช้จ่าย ด้านการ วางแผนเกษียณ อยู่ในระดับมาก และมีความรู้ความ เข้าใจด้าน การบริหารหนี้สิน ดานการลงทุน ด้านการบริหารความเสี่ยงและ การวางแผนประกันภัย ด้านการ วางแผนภาษีส่วนบุคคล อยู่ใน ระดับปานกลาง

มุกดา โควหกุล (2558) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีงวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลและมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ กลุ่มผู้มีรายได้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน พบว่า 1) ด้านความรู้ความ

เข้าใจการจัดการการเงินส่วนบุคคล 2) ด้านวัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล 3) ด้านรูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม 4) ด้านการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล และ 5) ด้านปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับมากทุกด้าน นอกจากนี้ ส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมมากที่สุด คือ มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ ไม่มีการจัดสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ที่แน่นอน โดยเป็นไปในลักษณะของการออมตามที่เหลือ จำนวนเงิน โดยเฉลี่ยมากกว่า 5,000 บาท ทั้งนี้เป็นการออมเพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉิน โดยมีระยะเวลา 1 - 5 ปี และตนเองเป็นผู้ตัดสินใจทำการออมด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามพบว่า อาชีพ การศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับด้านความรู้ ความเข้าใจการจัดการการเงินส่วนบุคคล รูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล และการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกัน

ปีติพันธุ์ อ่อนจันทร์ (2560) ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบอาชีพอิสระในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะการออมของผู้ประกอบอาชีพอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมในกองทุนการออมแห่งชาติ และปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนเงินออมในกองทุนการออมแห่งชาติสำรวจข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ สมการถดถอยโลจิสติก และสมการถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนเงินออมต่อรายได้เฉลี่ยร้อยละ 19.23 โดยส่วนใหญ่ทำการฝากกับธนาคาร ส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลการจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ สำหรับกลุ่มที่ต้องการออมในกองทุนการออมแห่งชาติ มีการตั้งการออมจำนวน 500 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่จัดอยู่ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม อย่างไรก็ตาม เงินออมต่อเดือนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมและมีผลต่อจำนวนเงินออมในกองทุนการออมแห่งชาติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สำหรับหนี้สิน การครอบครองทรัพย์สินประเภทรถจักรยานยนต์ การครอบครองทรัพย์สินประเภทรถยนต์ และขนาดที่ดินที่ถือครอง มีผลต่อการตัดสินใจออมในกองทุนการออมแห่งชาติแต่ไม่มีผลต่อจำนวนเงินออมในกองทุนการออมแห่งชาติ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 144,205 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (non-probability) และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและตรงตามรูปแบบ สามารถคำนวณได้จากสูตร การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ ที่ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของแบบสอบถามในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

1. เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)
2. เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)
3. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการออมเงินและการลงทุน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
4. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการออมเงินและการลงทุนลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

โดยสร้างเครื่องมือทางด้านงานวิจัย

- ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามให้เป็นไปตามกรอบแนวคิดการวิจัย
- ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม (Item) ของแบบสอบถาม
- กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ ของการวิจัย
- ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมิน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษาพิจารณาแบบสอบถาม จำนวน 5 ท่าน เพื่อดำเนินการหาคุณภาพข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับที่ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญตามผลการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-Out)
- นำผลที่ได้จากการทดลองใช้ (Try-Out) มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่าด้วยการหาค่าครอนบัคแอลฟา (Cronbach Alpha)
- ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

ระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสามารถเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้ ทักษะคิดต่อการออมเงิน และทักษะคิดต่อการลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ แพงบุคคี (2562) ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานธนาคารทหารไทย จำกัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกิจ บุญถือ (2561) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการออมเงินและการลงทุนพบว่า ระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความน่าเชื่อถือของธนาคาร และสถาบันการเงินอื่น ๆ รองลงมาได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ความสะดวกสบายและการเข้าถึงการบริการ ของทางธนาคารและสถาบันการเงินอื่น ๆ ผลตอบแทน เช่น กำไร ดอกเบี้ย ความเสี่ยงและความปลอดภัย และมีบุคคลแนะนำ และเคยลงทุนมาแล้ว โดยปัจจัย 1. ผลตอบแทน เช่น กำไร ดอกเบี้ย 2. ความเสี่ยงและความปลอดภัย 3. ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน 4. ความน่าเชื่อถือของธนาคาร และสถาบันการเงินอื่น ๆ 5. ความสะดวกสบายและการเข้าถึงการบริการ ของทางธนาคารและสถาบันการเงินอื่น ๆ และ 6. มีบุคคลแนะนำ และเคยลงทุนมาแล้ว ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนและการออมเงินของประชากรในเขตพื้นที่เมือง จังหวัดมหาสารคาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกดา ไควหกุล (2558) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ของ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ข้อเสนอแนะ

นอกจากนโยบายแล้วสิ่งที่สำคัญสำหรับภาครัฐคือการออกกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และกติกาต่างๆ เพื่อให้การออมสำเร็จผลเป็นรูปธรรม การที่ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้วแต่ยังไม่มียกเลิกกติกาที่จะบังคับใช้ให้เกิดการออมอย่างจริงจังนั้นสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาอย่างชัดเจนว่าประเทศเราขาดวิสัยทัศน์ในเรื่องนี้ เพราะการออมเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยความรู้ วินัย และใช้เวลา อีกทั้งการออมในประเทศเรายังเป็นการออมในภาคสมัครใจเท่านั้นอีกด้วย ทั้งที่จริงแล้วควรเป็นการออมภาคบังคับและสมัครใจออมแบบมีน้อยก็ออมน้อย มีมากก็ออมมาก

และ เนื่องจากปัจจัยในด้านของทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนและการออมเงินของประชากร ดังนั้นในสถาบันการศึกษาควรจะมีการนำเรื่องแนวทางการออมเงินเข้าไปไว้ในหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้เยาวชนมีความรู้ในเรื่องของความรู้ทางด้านการออมเงิน รู้รูปแบบการออมเงินในรูปแบบต่างๆ และมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการออมเงิน เพื่อจะได้นำไปใช้ในอนาคตและเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติได้อีกด้วย และหากมีการทำงานวิจัยอีก ควรจะศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมออมเงินเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านความเสี่ยงเพื่อให้สามารถปรับปรุง พัฒนา และออกแบบผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการออมให้มีความหลากหลายตรงกับความต้องการของผู้ที่ต้องการลงทุนและออมเงิน

บรรณานุกรม

ณิชกร ชัยศิริ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา

สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ปิติพันธุ์ อ่อนจันทร์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในกองทุนการออมแห่งชาติของผู้ประกอบ

อาชีพอิสระในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

อาภรณ์ รัชไช. (2560). ความหมายของพฤติกรรม. สืบค้นเมื่อ 2565, พฤษภาคม 12, เข้าถึงได้

จาก: www.scimath.org/lesson-biology/item/7001.